

Usnesením ze dne 3. března 1933 byly k návrhu Rudolfa P-a zabaveny služební požitky dlužníka u poddlužnice banky C. Dlužník byl po té odbourán, načež banka C. složila na soudě odbytné 2880 Kč. Usnesením ze dne 30. října 1933 byla povolena firmě W. exekuce zabavením a přikázáním k vybrání pohledávky 2880 Kč příslušející dlužníku proti bance C. z důvodu odbytného. Soud první stolice přikázal 2880 Kč složených bankou C. na soudě, firmě W., rekursní soud přikázal složené peníze Rudolfu P-ovi.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu firmy W.

D ů v o d y:

V rozhodovaném případě jde o otázku, zda se soudcovské právo zástavní, jehož nabyl vymáhající věřitel Rudolf P. na služebních příjmech povinného podle usnesení ze dne 3. března 1933, dotýká i odbytného, jež povinnému bylo poddlužnicí bankou C. přiznáno z důvodu, že použil výhod zaměstnanců dobrovolně odbouraných podle vyhlášky ředitelství banky. Rekursní soud, přisvědčiv k této otázce kladně, přikázal odbytné 2880 Kč, jež poddlužnice složila k soudu, věřiteli Rudolfu P-ovi, nikoli dovolací rekurentce firmě W., jíž podle usnesení ze dne 30. října 1933 byla povolena exekuce zabavením a přikázáním k vybrání pohledávky 2880 Kč příslušející povinnému proti bance z důvodu odbytného. Usnesení rekursního soudu nelze vytykáti právní mylnost. Vymáhající věřitel Rudolf P. učinil v exekuční žádosti návrh na zabavení a přikázání k vybrání všech platů (Bezüge), jež povinnému přísluší jako zaměstnanci proti poddlužnici, tedy všeobecně bez jakékoli výhrady, a v tomto smyslu byla mu exekuce povolena. V tomto všeobecném pojmu, jenž se rovná pojmu »služební příjmy« jsou zřejmě zahrnuty všechny příjmy ze služebního poměru a tudíž i odbytné. Opačný názor přičil by se ustanovení § 299 ex. ř., z něhož vyplývá, že zabavením služebních příjmů jsou dotčeny i všeliké změny těchto příjmů až na ony, jež mají původ ve změně osoby zaměstnavatele. Zabavení služebních příjmů dotýká se tedy i odbytného, jež podle svého účelu má nahraditi periodické platy zaměstnance podle služební smlouvy, a tak mu zabezpečiti existenci. Rekursní soud proto nepochybil, uznáv odbytné za část služebních příjmů, a, ježto věřiteli Rudolfu P-ovi náleží nepopřeně na těchto příjmech první zástavní právo, přikázal právem složenou částku tomuto věřiteli.

Čís. 13766.

Žaloba, jíž se domáháno výroku, že exekuce je nepřípustná, ježto výměr Všeobecného pensijního ústavu tvořící exekuční titul byl zrušen výměrem zemského úřadu, jest žalobou podle § 39 čís. 5 ex. ř., pro niž jest pořad práva přípustný.

(Rozh. ze dne 15. září 1934, R I 1082/34.)

Žalobu, již se domáhal dlužník na Všeobecném pensijním ústavu nepřipustnosti exekuce, odůvodňoval žalobce tím, že výměr žalovaného ústavu, tvořící exekuční titul, byl zrušen výměrem zemského úřadu. Soud první stolice odmítl žalobu pro nepřipustnost pořadu práva. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by ve věci dále po zákonu jednal a rozhodl. Důvody: Tvzení, že výměr, tvořící exekuční titul, byl zrušen výměrem zemského úřadu v Praze, neuplatňuje žalobkyně námitky proti nároku ani proti uplatnění exekučního titulu, nýbrž námitky proti existenci exekučního titulu. Nejde proto o žalobu podle § 35 ex. ř., nýbrž o žalobu domáhající se neúčinnosti exekučního titulu z důvodu jeho zrušení příslušným správním úřadem. Žádá tedy žalobkyně, by exekuce byla prohlášena za nepřipustnou podle § 39 čís. 5 ex. ř. z jiných důvodů, a, jelikož tuto žádost neopírá o materiální stránku, o které přísluší rozhodovati správním úřadům, nýbrž o stránku formální, kterou jest oprávněn soud zkoumati, patří tato věc na pořad práva a neměla býti žaloba odmítnuta pro nepřipustnost právního pořadu.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Předeslati jest, že napadené usnesení jest ve skutečnosti usnesením změnujícím, nikoliv zrušovacím, ježto rekursní soud odchýlně od prvního soudu neuznal námitku nepřipustnosti pořadu práva za oprávněnou a proto uložil prvému soudu, by o žalobě této dále jednal. Je tedy dovolací rekurs přípustný. Ve věci samé schvaluje nejvyšší soud důvody napadeného usnesení, ježto odpovídají stavu věci a zákonu. Vývody dovolacího rekursu nejsou s to, správností těchto důvodů otrásti nebo je vyvrátiti, zejména ne v tom směru, že tu jde o žalobu podle § 39 čís. 5 ex. ř. Připustnost pořadu práva nelze již vzhledem k druhu podané žaloby popříti. Zda je žaloba opodstatněna čili nic, bude věcí věcného rozhodnutí sporu (viz sb. n. s. čís. 9259).

Čís. 13767.

Pensijní pojištění.

Předpisem § 197 zákona ze dne 21. února 1929, čís. 26 sb. z. a n., pozbyly platnosti jen právní předpisy upravující pensijní pojištění, nikoliv však i instituce, zřízené na podkladě těchto zrušených právních norem, k nimž náleží i pensijní ústav soukromých drah v Brně, ani stanovy tohoto pensijního ústavu, schválené a upravené na podkladě dříve platného zákona ze dne 5. února 1920, čís. 89 sb. z. a n. Tyto stanovy platí až do nové úpravy.

Představenstvo pensijního ústavu soukromých drah v Brně jest oprávněno usnésti se na určité směrnici při stanovení pensijní základny, stanovit podle ní příspěvky a oznámiti je seznamem zaměstnavatelů, jenž nemusil, ba ani nesměl vyčkávat zvláštní výměry, pokud se týče právní moc výměrů.

(Rozh. ze dne 15. září 1934, Rv I 428/34.)